

Životopis: Václav Stříteský

Narodil jsem se rok po 2. světové válce v Pardubicích do rodiny živnostníka – autodopravce.

Bylo to období velkých společenských změn, období boje za zachování demokracie v naší zemi, které skončilo porážkou demokracie. Úplně to změnilo další vývoj života u nás a znamenalo to ztrátu svobody a možnost sám se rozhodovat o svém budoucím životě.

Z rodiny živnostníka, po znárodnění živnosti se stala rodina soukromého zemědělce. To bylo postavení, které bylo nežádoucí a neodpovídalo představám vládnoucí komunistické moci. Velmi negativně to ovlivnilo život naší rodiny a z mého pohledu nejvíce můj a mého mladšího bratra.

V čase, kdy jsme nebyli ve škole, jsme museli pracovat na rodinném statku. V rodině, a hlavně mezi rodiči vznikaly neshody, hlavně co se týče budoucnosti mojí a mého bratra. Už předem bylo určeno, že nebudeme mít přístup k dalšímu studiu po základní škole. Což se později potvrdilo, když jsem nedostal možnost dále studovat, přestože jsem měl výborný prospěch.

V mých patnácti letech vše vyústilo v rozvod rodičů. Naše hospodářství bylo zlikvidováno, pozemky vyvlastněny a budovy ihned zbourány. Teprve po rozvodu rodičů jsem měl možnost vystudovat gymnázium a bratr střední školu.

Po ukončení gymnázia jsem vystudoval stavební fakultu ČVUT a stal se ze mě zeměměřič. Mezi tím nás však v roce 1968 přepadl Sovětský svaz s dalšími vojsky Varšavské smlouvy. Ruské komunistické straně se nelíbil vývoj v naší zemi, který směřoval k větší svobodě.

Život v naší zemi se vrátil o dvacet let zpět, docházelo k zavírání lidí, represím, tvrdé cenzuře a ke všemu co se nazývá totalitou. Mnoho lidí emigrovalo, většinou příslušníci inteligence, vědci, umělci a byl mezi nimi i můj bratr. Následky emigrace (odlivu mozků) jsme pocítili všichni.

Nastala doba „normalizace“ podle slovníku komunistické strany. To je doba nesvobody.

Já jsem po ukončení vysoké školy nastoupil do podniku Geodézie a pohyboval se jako geodet po různých stavbách, hlavně ve východních Čechách. Deset let jsem strávil na stavbě elektrárny Chvaletice, kde jsem dokonce získal ocenění, jako vynikající pracovník. Žil jsem život, který byl předem nalinkován naší stranou a vládou, jako všem ostatním lidem i když ne všem stejně. Záleželo na příslušnosti ke kategoriím. To sice nepatří do životopisu, ale k dalšímu studiu. Straníci – nestraníci, odpůrci režimu, disidenti....

Pocitem nesvobody jsem osobně velmi trpěl a žil život, který jsem si představoval jinak. Vychoval jsem však s manželkou Evou, kterou jsem si vzal v roce 1972 syna a dceru. Ti vystudovali střední a vysoké školy už po SAMETOVÉ revoluci a jsou uznávanými odborníky.

Změna přišla 17. listopadu 1989 a už jsem jí ani nečekal. Do veřejného života jsem se zapojil ihned.

Patřím mezi zakladatele OF /občanského fóra/ v Pardubicích a založil jsem Občanské fórum v podniku Geodézie v Pardubicích. Stal jsem se členem celostátního Občanského fóra Geodézie a kartografie v Praze.

V roce 1990 jsem kandidoval v komunálních volbách za OF a byl zvolen do Zastupitelstva města Pardubic.

V roce 1991 jsem spoluzakládal ODS v okrese Pardubice a stal se jejím oblastním předsedou.

V Zastupitelstvu města Pardubic jsem pracoval nepřetržitě celých 16 let. Z to jsem byl členem Rady města Pardubic celých 14 let.

S aktivní politikou jsem skončil v roce 2008. Po úmrtí mé manželky Evy jsem v roce 2006 nikam nekandidoval.

Předsedou Pozemkové komise města Pardubice jsem však byl nepřetržitě celých 28 let a z toho 24 let jako její předseda.

V roce 2014 jsem se znovu oženil a vychovávám s manželkou Zuzanou syna Jiřího.

V roce 1992 jsem založil se svým společníkem soukromou geodetickou firmu Geoding s.r.o., která stále existuje i když jsem v 69 letech odešel do důchodu.

Od roku 1993 jsem aktivním členem Rotary klubu Pardubice, která je součástí celosvětové organizace Rotary International – ta je zároveň nejstarší mezinárodní klubovou organizací na světě. Sdružuje vůdčí osobnosti a profesionály z různých oborů. Členové Rotary klubů mění životy lidí v místech, kde žijí. Být členem Rotary klubu je současně příležitostí pro aktivní účast na něčem, co může změnit svět, a co pak přináší zadostiučinění a celoživotní přátelství, což je mé krédo.

Aby byla totalita v mém životě snesitelnější, stal jsem se v roce 1980 aktivním členem spolku NAA Pardubice. Ještě dnes pořádáme sportovní i společenské akce s celými rodinami.

Nyní v roce 2024 je mi 78 let, žiji stále aktivním životem, sleduji domácí i světové události a chci věřit, že svoboda a demokracie nám vydrží a svět s e nezblázní!